

El pare de l'urbanisme modern: Cerdà i la Barcelona del futur

En el marc de l'Any Cerdà, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona ofereix, fins al 28 de febrer, una exposició que vol reinterpretar el pla de l'Eixample, des de la perspectiva actual i de futur

A partir dels Jocs Olímpics i sense que les prop de dues dècades passades des de la seva celebració n'hagin minvat l'efecte, al contrari, fins i tot l'han incrementat, Barcelona és una de les ciutats amb més renom internacional. Al costat d'elements que des del punt de vista qualitatiu caldria si més no discutir, com ara l'arribada de turisme massiu, Barcelona és coneguda i reconeguda arreu per altres assoliments. Entre aquests, pel revolucionari urbanisme impulsat per l'enginyer Ildefons Cerdà, fet que l'ha convertit en un referent mundial. Considerat el pare de l'urbanisme modern, és una de les figures més importants que Barcelona ha donat al món.

Amb motiu del 150è aniversari de l'aprovació del pla de l'Eixample, el 17 de juny de 1857, Barcelona celebra l'Any Cerdà. A través d'exposicions, espais de debat i reflexió, itineraris urbans, proposi-

tes educatives, activitats especials relacionades amb les festes més representatives de Barcelona, espais web i arxius digitals i publicacions, durant tot un any es difon el que el pla Cerdà ha significat per a Barcelona, així com cap on ens podria portar si es fos capaç de dissenyar el futur de la ciutat sense límits intel·lectuals ni polítics, amb idees noves i revolucionàries, amb risc, tal com ho va fer Cerdà.

En el conjunt de les mostres organitzades amb aquest motiu, destaca *Cerdà i la Barcelona del futur. Realitat versus projecte*, que fins al dia 28 de febrer es pot veure en aquest indret sempre amatent a les palpitations de l'actualitat urbana que és el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Més de dos-cents documents entre plànols, maquetes, instal·lacions, estadístiques, audiovisuals i algunes intervencions artístiques ens permeten entendre millor el funcionament de l'Eixample barceloní i descobrir models similars arreu del món, com ara el barri de Manhattan a New York, amb una xarxa urbana força similar.

L'Eixample, un barri on viuen actualment més de 300.000 persones i en què n'hi treballen més de 260.000, pel qual circula la xarxa de transports i serveis més complexa de Catalunya, és el resultat d'una idea forta i racional que en la seva aplicació durant 150 anys ha produït una ciutat molt complexa i rica en

matisos. Aquesta exposició vol fer una immersió dins de la realitat actual per tal de reinterpretar el projecte Cerdà. Sense aquella Barcelona no es pot entendre la d'avui, de cara a construir la Barcelona metropolitana. Així com el segle XIX va ser necessari enderrocar

emprar Cerdà serveixen encara perquè es basen en el benestar i la qualitat de vida.

La idea de Cerdà –l'Eixample barceloní–, digna d'un home intel·ligent i tenaç, és molt potent. En pocs més de quaranta anys, l'Eixample estava construït sobre la immensa plana buida que separava Barcelona dels pobles del seu voltant. I durant cent cinquanta anys el seu model ha determinat la morfologia de Barcelona i la seguirà determinant. Aplica a una idea antiga, la de la ciutat malla, una racionalitat moderna –des de les estrictes amplades dels carrers fins a la riquesa dels espais interiors, una idea que té una gran capacitat de contaminació. Molts dels camins d'expansió de Barcelona –des del 22@ fins a la Vila Olímpica– són relectures més o menys encertades de l'Eixample.

Mentre esperem que Barcelona Poesia ompli l'Eixample i les seves edificacions amb activitats relacionades amb aquest visionari –Cerdà fou molt clarividenc en entendre i preveure com evolucionaria el territori a cavall entre els avenços econòmics, industrials i socials– i que l'Any Cerdà es clogui amb la redescoberta per part dels ciutadans de Barcelona de la Diagonal, amb la proposta Diagonal Nit, al CCCB podem disfrutar amb les aportacions de l'urbanista Ildefons Cerdà quan ser-ho era una absoluta novetat.

“ En pocs més de quaranta anys l'Eixample estava construït sobre la immensa plana buida que separava Barcelona dels pobles del seu voltant. I durant cent cinquanta anys el seu model ha determinat la morfologia de Barcelona i la seguirà determinant

les muralles que encotillaven Barcelona per eixamplar i modernitzar la ciutat, ara cal anar més enllà i assumir la major part dels reptes de la societat actual des de la metròpoli. I en aquest nou enfocament, molts dels plantejaments que va